

RENDSZERFRISSÍTÉS

Máté 9,16-17.

ELADJÁK A CÉGET, AHOL DOLGOZUNK...

Képzeljék el a következő helyzetet: Évek óta dolgozunk ugyanabban az irodában, ugyanazokkal a kollégákkal, és az ablakból mindig ugyanazt a lepukkant panelházat látjuk. Tökéletesen ismerjük a rendszert, pontosan tudjuk, kinek mi a feladata, nekünk már nem kell elmagyarázni, hogyan mennek itt a dolgok. Aztán egy nap bejelentik, hogy a cég nagy változtatások előtt áll.

Mi lenne az első reakciónk? Talán szkeptikusak lennénk, hiszen átértünk már hasonló átszervezéseket, amikből végül nem lett semmi. Vagy arra gondolnánk, hogy csak apró módosításokat fognak bevezetni. Talán lecserélik a régi számítógépeket újabbakra. Vagy átrendezik kicsit az irodát, esetleg bevezetnek egy-két új folyamatot, érkezik néhány új kolléga. Talán elhagyunk néhány elavult módszert, és helyette átveszünk pár modernebb megoldást. De alapvetően azt reméljük, hogy az új rendszer nagyjából olyan lesz, mint a régi – csak egy kicsit felfrissítve.

Aztán kiderül, hogy a változás sokkal mélyrehatóbb. A cégnek új tulajdonosa lesz, aki nem apróbb változtatásokat akar. Ez az új tulajdonos teljesen más víziót, más értékrendet és más célokat hoz magával. Nem elégszik meg azzal, hogy itt-ott csiszolgat a meglévő rendszeren. Teljes átalakulást vár el.

Hirtelen rádöbbenünk, hogy ez nem csak a régi rendszer kozmetikázása. Ez valami teljesen új. A régi folyamatok, a megszokott munkakapcsolatok, az eddig bevált módszerek egyszerűen nem illeszkednek az új rendszerbe. Nem elég csak itt-ott változtatni, teljesen új szemléletre van szükség.

Ez a helyzet sokunknak ismerős lehet. A változás nem csak izgalmas, de gyakran félelmetes is. Különösen, amikor rájövünk, hogy nem elég apró módosításokat tenni - teljes átalakulásra van szükség.

Érdekes módon Jézus pontosan egy ilyen helyzetről beszél a mai igeszakaszunkban, csak ő nem irodai átszervezésről, hanem valami sokkal mélyebbről, a hitünk és életünk alapjait érintő változásról szól.

VISSZA A MÚLTBA...

Térjünk vissza Jézus korába, és vizsgáljuk meg, kinek szánta ezt a két rövid, de szemléletes példázatot, és mi volt vele a célja.

'Senki sem tesz foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás kitépne a ruhából, és még csúnyább szakadás támadna. Új bort sem töltenek régi tömlőkbe, mert a tömlők szétrepednének, és kifolyna a bor, a tömlők is tönkremennének. Az új bort új tömlőkbe töltik, és akkor mindkettő megmarad.' ¹ Mt 9,16-17.

Kiknek beszélt Jézus, és ők hogyan hallgathatták a példázatait?

Jézus példázatainak első hallgatói zsidók voltak. Bizonyára megdöbbenetette őket az, amit hallottak. Egy olyan rendszerben éltek, amely évszázadok alatt alakult ki, és amit Istentől eredőnek tekintettek. A Tóra, a rituális törvények, a templomi szolgálat - mindez szent és megváltoztathatatlan volt számukra.

Lehet, hogy megterhelte őket ez a rendszer, talán szerettek volna néhány változást, de Jézustól, mint Messiástól, mégsem azt várták, hogy valami radikálisan újat hozzon. Legfeljebb azt remélték, hogy emberségesebbé teszi, javítgat rajta, vagy kiegészíti a hiányosságait.

Miért mondta el Jézus ezeket a példázatait?

Jézus ezekkel az életből vett képekkel igyekezett érzékeltetni, hogy amit ő hozott, az nem egyszerűen a régi vallási rendszer kiegészítése vagy javítgatása. Az ő üzenete és küldetése valami radikálisan újat jelent, ami nem illeszthető bele egyszerűen a régi struktúrákba.

A "*ruhán lévő folt*" képe arra utalt, hogy Jézus tanítása nem egyszerűen a meglévő vallási rendszer javítása vagy kiegészítése. Az "*új bor régi tömlőben*" példázata pedig arra mutatott rá, hogy az új bor erjedése során keletkező gázok szétfeszíthetik a régi, már nem rugalmas tömlőket. Ez pedig azt jelentette, hogy Jézus üzenete túl szenvedélyes ahhoz, hogy a régi gondolkodásmód és gyakorlat képes legyen azt befogadni.

Mit akart Jézus megértetni a hallgatóival?

Fontos észrevenni, hogy Jézus itt is az emberek hamis várakozását utasítja el. Nem azért jött, hogy foltozgassa a régi rendszert, egy kicsit megreformálja a régi vallást.

Aki közülünk számítógépet használ, az tudja, hogy az operációs rendszert - azt a programot, ami tulajdonképpen életre kelti a gépet, és lehetővé teszi más programok futtatását - időnként frissíteni kell a hibátlan működés érdekében. Ezekkel a "patchekkel" (foltokkal) új funkciókat adnak a meglévőkhöz, biztonsági réseket tömnek be, programhibákat javítanak, vagy optimalizálják a rendszert.

Jézus nem azért jött, hogy a meglévő vallási rendszert funkciófrissítésekkel, néhány biztonsági rés befoltozásával, hibajavításokkal lássa el. Nem lett emberré, hogy optimalizálja a zsidó hagyományokat, az áldozatok rendszerét, vagy a templomi szolgálatokat.

Jézus arra mutat rá, hogy Isten - maradva a számítógépes példánál - egy teljesen új operációs rendszert készített. Ez az új rendszer nem egyszerűen felülírja a régit, hanem eltávolítja az évszázadok során megsérült, töredezetté vált elemeket, hogy helyreállítsa az eredeti, Isten szándéka szerinti működést. Ez az új 'program' tiszta lapot teremt, lehetővé téve, hogy az ember olyan módon kapcsolódjon Istenhez, ahogyan azt Ő eredetileg eltervezte.

Ez nem azt jelenti, hogy a régi teljesen értéktelen lenne, hanem azt, hogy Isten most valami teljesen újat kezd, ami túlmutat a régin, ami szétfeszíti a régi kereteit. Az ő üzenete, az Isten országáról szóló örömhír, és az általa hozott új szövetség olyan radikálisan új,

hogy nem lehet egyszerűen beilleszteni a régi rendszerbe. Új 'tömlőkre' van szükség - vagyis új gondolkodásmódra, új megközelítésre, új struktúrákra.

Ez az üzenet egyszerre volt megdöbbenő izgalmas és kihívást jelentő a hallgatóság számára, ahogy számunkra is az lehet ma.

FELELŐSSÉG ÉS KEGYELEM

Személyes kihívás

Jézus szavai ma is választás elé állítanak bennünket. **„Íme, újjá teszek mindent”** - mondja Jézus a Jelenések 21,5-ben. Ez az ígéret egyben kihívás is számunkra. Isten új bort, új életet kínál, ami friss, erőteljes, és radikálisan más. De vajon készek vagyunk-e befogadni? Hajlandóak vagyunk-e „új tömlővé” válni?

Pál apostol így fogalmaz: **„Ha tehát valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”** ^{2Kor 5,17} Ez nem egy egyszerű döntés, hanem egy folyamat, ami kihívásokkal jár. A jó hír az, hogy ebben a folyamatban nem vagyunk egyedül - Isten kegyelme végigkísér bennünket minden lépésnél.

Gondoljunk Zákeusra, az adószedőre, akinek az élete mennyire megváltozott! Aki utált és kiközösített emberből, Istentől elfogadott nagylelkű adakozóvá vált Jézussal való találkozás után (Lukács 19,1-10).

El tudjátok képzelni az ő történetét úgy, hogy megjelenik Jézus, és Zákeus a vele való találkozásból azt veszi le, hogy igen, változásra van szüksége, majd elmegy a város szélén álló Mercurius áruházba, és vásárol magának trendibb tógákat, egy stílusosabb asztalt az adószedéshez és a házát is alaposan átalakítja.

Hány ember viselkedik így! Jézus radikális változásra hívó szavát elutasítja, helyette a keresztény élet számára szimpatikus, de alaposan lebutított verzióját igyekszik élni.

A változás természete

A Jézus által elvárt változás azonban nem felszínes. Nem arról van szó, hogy kicseréljük a régi szokásainkat újakra, mint amikor új cipőt veszünk. Jézus azt mondta: **„Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát.”** ^{Jn. 3,3.} *Ez olyan, mintha megtanulnánk repülni – az teljesen új távlatot, új létezési módot, új lehetőségeket jelentene.*

Jézus ezért fogalmaz így: *„Senki sem tesz foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja a ruhát, és még nagyobb lesz a szakadás.”* Ez arra utal, hogy az új nem fér meg egyszerűen a régivel, a kettő kizárja egymást. Vagy marad a régi, a megszokott, vagy elismerem, hogy az életem radikális megújulására van szükség.

Képzeld el, hogy egy hernyónak elmagyarázzuk, milyen lesz pillangóként léteznie. Ilyen radikális a változás, amit Isten munkál bennünk.

A kegyelem szerepe

Mielőtt elkeserednénk és már előre feladnánk, mondván túl sok az, amit Isten vár tőlünk, és az, amire hív az lehetetlen. Hadd hirdessem nektek az örömhírt: nem nekünk kell magunkat „új tömlővé” alakítani. A radikális változás, amire Jézus hív bennünket, nem a mi erőfeszítéseinken múlik. Isten az, aki megújít minket. Pál apostol saját tapasztalatából mondja: „*De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló...*” ^{1Kor 15,10}

Ő az, aki képessé tesz bennünket arra, hogy befogadjuk az „új bort”. A mi feladatunk „csupán” annyi, hogy készek és nyitottak legyünk erre a változásra, hogy engedjük Istent munkálkodni bennünk. Ez nem passzivitást jelent, hanem aktív együttműködést Isten kegyelmével.

Ahogy egy kertész gondozza és táplálja a növényeket, hogy azok növekedjenek és gyümölcsöt hozzanak, ugyanúgy Isten, mint életünk gondos kertésze, mindent megtesz azért, hogy gyümölcsöző életet éljünk. A mi felelősségünk „csak” gyümölcsöt teremni, a terméshez szükséges mindent mást nyugodtan rábízhatjuk Őrá.

Ez a radikális változás kihívást jelent, de Isten kegyelme által lehetséges és gyönyörű folyamat, ami teljesen megújítja életünket.

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Jézus példázatainak mély üzenetét megértve felmerül a kérdés: Mit jelent ez a gyakorlatban? Hogyan válhatunk mi magunk is „új tömlővé”?

Legyünk nyitottak Isten vezetésére

Még akkor is, ha ez kényelmetlennek tűnik. Gondoljunk Péter apostolra, amikor Jézus arra hívta, hogy lépjen ki a csónakból és járjon a vízen (Máté 14,29). Isten néha olyan dolgokra hív, amik elsőre ijesztőnek tűnhetnek. Merünk-e kilépni a komfortzónánkból?

Ne féljünk kérdezni és keresni a válaszokat!

Az évek során könnyen belekényelmesedünk keresztény életünkbe. Már nem kérdezzük, merre akar vezetni Isten, csak járjuk az utat, amelyen egyszer elindított.

Képzeld el, hogy van egy régi, megbízható GPS-ünk. Évek óta használjuk, de egy nap teljesen új helyre kell utaznunk. Útközben kiderül, hogy a régi utak megszűntek, új utakat építettek, változtak a táblák és a sebességhatárok. A régi program ezeket már nem ismeri.

A világ változik, mi sem maradhatunk a régiiek. Ne féljünk megkérdezni: „**Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?**” (ApCsel 9,6) És ne féljünk, ha Isten új utakra akar vezetni!

Legyünk készek változni, növekedni hitünkben

Képzeld el egy zongoristát, aki évek óta ugyanazt a dalt játssza. Tökéletesen ismeri minden hangját. Egy nap azonban egy zeneszerző új, gyönyörű művet hoz neki.

A zongorista választhat: ragaszkodhat a régi, jól ismert dalhoz, ami kényelmes és biztonságos. Vagy vállalhatja a kihívást, és megtanulja az új darabot, ami nehéz lesz és hibákkal teli, de végül csodálatos eredményt hoz.

Pál apostol így ír erről: „...**változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megíthessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.**” (Róma 12,2) Nekünk is választanunk kell: ragaszkodunk a régihez, a kényelmeset és biztonságos, vagy vállaljuk az újat, amit Isten kínál, és ezzel vállaljuk a kihívást, és a növekedést?

ZÁRÓ KIHÍVÁS ÉS BÁTORÍTÁS:

Kedves Testvéreim! Isten új bort kínál nekünk, és ez nem apró változás. Pál apostol szavai erre hívnak minket: „*Vessétek le a régi élet szerint való óembert... újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett.*” ^{Ef 4,22-24.}

Ez izgalmas kaland! Isten teljes megújulást kínál – lelkünkben, elménkben, életünkben.

Képzeljük el, milyen izgalmas lesz felfedezni, mivé lehetünk Isten kezében! Milyen kaland vár, amikor levetjük a régit, és felöltjük az „új embert”!

Zárjuk imádsággal, kérve Istent, hogy tegyen minket „új tömlővé”. Kérjük bátran, hogy segítsen levetkőzni a régi életünket, és felölteni az újat. Kérjük, hogy életünk minden egyes napja dicsőítse Őt, mert egyre inkább hasonlónak válunk ahhoz, akinek Ő megálmodott minket. Ámen